

gaae fremdeles, og hvad der skal gjøres for at forhindre dette, turde maaskee ogsaa snarere kunne komme frem, naar man fik denne aarlige Revision. Jeg skal ogsaa minde om, at selv om Vanterne ere gode, saa kunde det dog maaskee under visse Eventualiteter have alvorlig Betænkkelighed, at Staten garanterer Midler, som henstaae i Eiendomme, med Hensyn til hvilke man kun har Forsikringssummen til Pant og som vistnok i forskjellige Tilfælde ikke kan blive udbetalt, nemlig naar Svvaade skeer i Krigstilfælde, hvor aabenbart Garantien for Statskassen kan blive overordentlig effectiv. Jeg har nu antydet saadanne forskjellige Bestemmelser, som kunne tale for Forslaget, og jeg skal dermed standse for denne gang.

Bossen: Det er det lille Forslag, der staar under Nr. 14 a., som jeg blot skal tillade mig at motivere med et Par Ord, da jeg har foranlediget dets Oprindelse. Det er stillet af et Mindretal, men dette Mindretal har dog Anledning til at troe, at den høitæredede Justitsminister ikke vil kunne have noget Bøstentligt imod at gaae ind paa Forslaget. Udvalget har i sin Heelhed udtalt, at der var al Opfordring til at komme bort fra et altsfor udvidet Understøttelsessystem, og har fulgt denne Udtalelse med Hensyn til den ene Deel af de her omhandlede Bestillingsmænd, nemlig med Hensyn til dem, der have en Tjenestetid af under 10 Aar, men har derimod ikke fundet Anledning til at følge dette Princip med Hensyn til den anden Deel, der havde en længere Tjenestetid, nemlig mellem 10 og 20 Aar. Det forekommer nu mig, at Udvalget i den Henseende og maaskee særligt den æredede Ordfører kommer lidt i Modsigelse med sig selv, naar han anerkjender dette Princip, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, og tillige udtaler, at det Forslag, som Mindretallet har stillet, gaaer ud paa at behandle de paagjældende Folk paa en human og billig Maade. Altsaa, gaaer man til et Forslag, der gaaer ud paa at behandle dem human og billigt, da forekommer det mig, at der er al Anledning til at bringe Principet om Indskrænkning af Understøttelser lidt mere i Anvendelse.

Smidlertid er det ikke særligt dette Hensyn, der har foranlediget Mindretallet til at opstille dette Forslag; det, vi have været meest opmærksomme paa, er Hensynet til, at vi ikke formeente, at der var Anledning til at stille disse Bestillingsmænd bedre end Underclasserne i Militæretaterne, som have et lovligt Krav paa Pension, og at disse sidste dertil ere mere fortjente, om ikke i Kraft af deres Bestilling som veltjente Underofficerer, saa dog i Genhold til det lovlige Krav, de have. Det, som altsaa har været Veiledning for Mindretallet, har været Analogien af Loven om Underclassernes Pensionering af 9de April 1851, skjøndt den ganske vist ikke har været lige at anvende, idet de Classer, der omtales, naturligviis ikke falde fuldkommen sammen med de Classer, som dette Forslag omhandler, men de kunne dog bringes saaledes i Samstemning med hinanden, at det i alt Fald ikke er vanskeligt at bringe denne Lov analogisk i Anvendelse. Det er dette, som Mindretallet har tilladt sig, og ved en saadan naturligviis tildeels calculatorisk Beregning er Mindretallet kommet til at opstille en rund Sum af 2,000 Rd., som man er overbevist om vil være tilstrækkelig til, at Understøttelsen kan ydes i en saadan Grad, at den kommer til at svare til den angivne Lovs hele Grundtænke. Jeg skal derfor paa Mindretallets Vegne anbefale dette Forslag under Nr. 14 a, som altsaa gaaer ud paa en Medjættelse med 490 Rd. — Medens jeg har Ordet, skal jeg blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af Forslaget under Nr. 19, angaaende Overformynderiet. Jeg har ikke tiltraadt dette Forslag som Forslagsstiller, ikke fordi jeg jo vel seer Betydningen deraf og lægger den samme Vægt derpaa som Forslagsstillerne, men særligt af Betænkkelighed ved den første Deel af Forslaget, nemlig den, som angaaer Budgettet for Bestyrelsen og de der omhandlede Pønninger. Jeg har været betænkkelig ved at tiltræde det som Forslagsstiller, netop for at det ikke skulde faae Udsende af, at Tanken dermed var at gjøre Indgreb i den omtalte Lov af 26de Mat 1868, som særlig overdrager Administrationen at tage Bestemmelser derom. Smidlertid kan der jo med Rette